

הפאנעלע שול סקוטלנד יארד

במשך שלושה שבועות היו טביעות האצבעות של השודדים בידי הבולשת, אך היא לא הבחינה

ההשתלה וההצגה

(המשך מעמוד 38)
שלושה ארבעה חולים, המתאימים ביו תר?
כך, למשל, לפי הנתונים של מיש רדי-הבריאות, נשלחו ל"חול" בשנה שעברה להשתלות 22 איש. רק מעטים בהם נמצאו מתאימים להשתלות. האם לא היתה נשקפת סכנה לאותם שנמצאו או בחול' בלתי-מתאימים להשתלה, אילו היו מחליטים לנתחם בארץ?

כרוך שבמרכזים גדולים, בהם עוברים ניתוחים מסוג זה עשרות חולים, ייעשו פחות שגיאות בכחירת חולים להשתלה. במרכזים גדולים גם מחיר הניתוח יקטן, בגלל ניצול מלא של המיכשור, הצוות ופיתוח הטכניקה.

סכנה לרפואה

חוזר לשרת-הבריאות. שושנה ארבלי מכריזה בהתלהבות רבה: "ניתוח של השתלת-לב מהווה פריצת דרך של הרפואה בארץ!" קוטע את דבריה מנכ"ל הדסה, פרופ' שמאל פינחס: "ניתוח של השתלת-לב הוא ניתוח שהפך לשיגרה במרכזים רפואיים רבים בעולם." ומשיך: "איני רואה צורך ליצור כשום פנים ואופן אשליה שיש פה חידוש. אין פה הישג מדעי..."

אומר פרופ' מוריס לוי: "היום יש ניתוחים מסוכנים יותר מאשר השתלת-לב. אפילו ניתוחי מעקפים מסוכנים בהרבה יותר." אך שרת-הבריאות ממשיכה להפגין חוסר-הבנה וחוסר ידע, ומבטיחה, "שהיום בבתי-חולים רבים בארץ ערוכים לעשות ניתוחי-לב וגם יעשו זאת."

דבריה אלה של ארבלי מהווים סכנה ממשית לרפואה בארץ. בעידודה של שרת-הבריאות עלולה להתפתח תחרות חולנית בין בתי-חולים, שירצו להצטרף למועדון משתללי-הלבבות.

הציבור יהיה ממש בסכנה — גם בגלל סכנת-ניתוחים שלא לצורך, וגם בגלל אשליה מוגזמת לגבי טיפול בכעיות לב על-ידי השתלות-לב. רוגמה טובה לכך היא הכרתו של ר"ר מקסים שיינבלד, מנהל בית החולים הברנל בחיפה, כי גם הם "ערוכים לביצוע ניתוחי השתלות-לב". מנהל בית-החולים הברנל כבר מוכן להצטרף למשתללי-הלב, בו כוונן שבאותו בית-חולים עדיין אין מצליחים להחליט על התרשלות בניתוחים שיגרתיים. נפוצים, כמו תיקון הרניה, דווקא בימים אלה פסק בית-הדין פט המחוזי בחיפה, שבבתי-חולים הברנל, במחלקה הכירורגית שלו, התיישלו בביצוע ניתוח הרניה אצל צעיר בן 23, ובגוע באופן ברוטאלי בעורקו בזמן הניתוח. האם שיפר בית-החולים את מיומנותו ולמד לקחים ממיקרה זה, לפני שהוא ממחר להיות חבר במועדון משתללי-הלב?

השתלת נפש

הרפואה הציבורית כולה בארץ זקוקה לא רק להשתלת-לב, לה עצמה, אלא להשתלת-נפש, שאותה היא איבדה בדרך ל"קידמה".

הרפואה בארץ זקוקה להנהגה שקר, היכולה להילחם נגד תופעות שליות ברפואה, לתכנן אותה, להחליט על סדר העדיפויות במערכת הרפואית. הרפואה הציבורית בארץ זקוקה לטיפול החייאה נמרץ. עומרות לפני העיות קשות של חוסר מרדמים (שי הכריזו בימים אלה על סיכסוך-עבודה), תורים ארוכים לאישפוז, טיפול סיעורי כושל בקשישים.

ההנהגה הנוכחית של מערכת-הרפואה בארץ אינה מסוגלת לטפל בבעיות האמיתיות של הרפואה. השתלת-הלב בבתי-החולים הדסה ע"נ כרם היא כשל-עצמה הישג מסוים של בית-חול' לים זה — של צוות הרופאים, האחיות, הטכנאים, הלבונטים, אך השתלה זו מאירה, כלפיד בווער, את הצדדים האפלים של המצב העגום ברפואה בארץ.

הסחורות ומסר לביוקי המחאה על סך 1.5 מיליון דולר. אפרתי ביקש וקיבל מיד חלק מן העמלה, לא לפני שסייע לקונה לברוק לומים הללו אינם מבוקשים. העמלה של אפרתי, שקיבל בו כמ"קום, היתה 63 אלף דולר. מזה היה עליו לשלם לעורך-הדין, שהביא את קונה-היהלומים, 20 אלף דולר, ועוד סכום רומה לכיסוי ההוצאות שהעיסקה גרמה לו בנסיעות ובהוצאות שונות. היתר התחלקו בינו, פינקס ושותפו הישראלי לעסקי-היהלומים.

כאשר עבר מן, ויתרת העמלה לא הגיעה, החליט לטוס ללונדון, כדי לגבותה. בהגיעו ללונדון נעצר. עורך-דינו של אפרתי, שי פינס, שהיה באנגליה וסייע לאפרתי להשתחרר ממעצרו יחד עם עורך-הדין האנגלי טוני בלוך, טוען כי נראה שהעיסקה לא תבוטל, מאחר שקוטלנד-יאיר שוכנע כי אפרתי מכר את היהלומים בתוס'לב, וכרוך כי הקונה רכש אותן בתוס'לב. הסכום שקיבל ביוקי תמורת היהלומים הופקד בחשבון בבנק שווייצרי, אולם שקוטלנד-יאיר איתר את החשבון וכבר קיבל את הכסף לידי.

החזקת רכוש גנוב

יום השלישי, ה-11 בספטמבר, נעצר אפרתי. ביום החמישי הובא לבית-הדין המעצר.

פעולה ולהיות ער-מדינה. הוא מסר היכן מסתתרים ביוקי ויתר שותפי-השוד. ביוקי נעצר, ועימו עוד שניים מהשודדים, דייוויד פול ואחד פטר (שם מישפחתו אינו ידוע לי). שני חשודים נוספים עדיין מבוקשים. מילכר ביוקי, כל החשודים הם יהודים. מן גם הסגיר את בעל הכספות, איש ממוצא פאקיסטאני, ששיתף פעולה עם ביוקי, שהיה המוח המתכנן, לפי סטיב מן.

יהלומי המישפחה

מייד אחרי שנעצר סטיב מן, נכנסו הבלשים לביתו של פינקס ועצרו אותו. סטיב מן מסר להם גם כי קיים ישראלי נוסף בשם אלי אפרתי, שקיבל ארבעה יהלומים למכירה. הם הוציאו נגדו צו-מעצר שהופעל כאשר אפרתי נחת בנמל-התעופה היתרו בלונדון, ב-12 בספטמבר, בבואו להמיר שיר עם פינקס בעסקת-היהלומים. מנמל-התעופה הובל אפרתי לתחנת-המישטרה, ושם הסכיר לו קצין בכיר כי בהתאם לתקנות מיוחדות, מי שחשוד בפשיעה חמורה רשאית המישטרה להחזיקו שלושה ימים במעצר, לפני הבאתו לבית המישפט, ובתקופה זו נשללות זכויותיו לטלפן ולהיפגש עם פרקליט. הוא רשאי לשמור על זכותו לשותק. אפרתי הסכים מיד לומר כל מה שיש לו. הוא סיפר למישטרה כי בסוף יולי טילפן אליו חברו מזה שנים,

ותוך כמה שנים נאלץ לברוח לאנגליה. המכונית, כך גילו הבלשים חיש קל, היתה בבעלות ישראל פינקס, ישראלי-לשעבר שהפך אורח בריטי.

סוחר אפרתי מעצר בדרך לנביית העמלה

ואשר גם אשתו הישראלית קיבלה אזרחות. חקירה שקטה העלתה כי פינקס ניהל בעבר, משך 17 שנים, מיפעל משגשג פלסטטיק. לפני ארבע שנים אירע אסון ובגו הפעוט בלע בשוגג טבליות-זאליום ומת. הדבר

כאשר נשרד לפני חודשיים מרכזי-הכספות הגדול בלונדון, יאירו העיתונים את האירוע כשוד הגדול בהיסטוריה. סכום של 40 מיליון ל"ש נקב כמייצג את ערך השלל, תכולת מאות הכספות במרכז הפרטי, שנחשב כשמור ביותר.

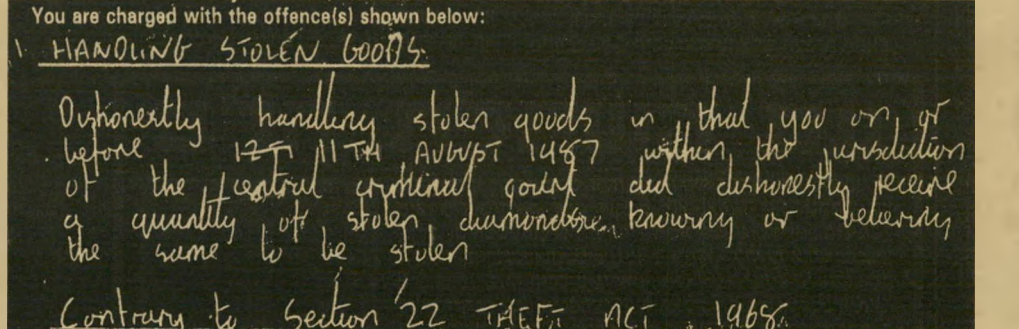
לפני חודש עצר שקוטלנד-יאיר כמה מן החשודים בשוד, וביניהם גם בעל מרכזי-הכספות עצמו, ששיתף פעולה עם המבצעים. הגירסה שנמסרה לעיתונות, על הדרך שבה התגלו השודדים, אמרה שאחד השודדים קנה מכונת פרארי, ובשעה שהוציא מכיסו חבילת-שטרות לתשלום, נפל יהלום גדול מכיסו. הדבר עורר את חשד אחד המוכרים, שהזעיק את המישטרה, שעקבה אחרי קונה הפרארי, וכך נתפסו השודדים. האמת שונה לחלוטין, והיא עושה לצחוק את שקוטלנד-יאיר המהולל. כי במשך שלושה שבועות החזיקה המישטרה רה בידה את הראיות לאיתור השודדים, ולא הבינה מה יש בידיה.

היו טביעות אצבעות!

לפני עשרה חודשים עצרו בלשי שקוטלנד-יאיר אדם בשם ג'וזפה ביוקי, בשעה שנהג במכונית-פרארי מפוארת. הוא נעצר לשם זיהוי, אחרי שמראו עורר אצל הבלשים חשד שהוא מבוקש.

כאשר התבקש להציג תעודות, הפתיע את הבלשים ונמלט. בהשאירו את המכונית בידי המישטרה. הבלשים חיפשו ומצאו את טביעות אצבעותיו במכונית, וזיהו אותו בתור ביוקי, המבוקש על-ידי מישטרת איטליה בגלל בריחה ממאסר. מישטרת-איטליה ביקשה את הסגרתו בחשד של מעורבות במעשי-שוד רבים. ביוקי הוא בנו של עורך-דין איטלקי ידוע, בעל עמדה רמה. הוא למד מישפטים, אך לפני שקיבל את רשיון עריכת-הדין העדיף את הפשע.

פקודת המעצר של אפרתי שלושה ימים בלונדון, בני טלפון

עורכי-דינו הגיעו להסכם עם המישטרה על מעצרו-מרצון לעוד שבוע, כדי לתת שהות לבריקת גירסתו. כאשר הובא לבית-הדין שבו תבוא שיבטע הימים, הצהיר נציג המישטרה כי המישטרה שוכנעה שאין לאפרתי קשר לשוד עצמו, ואין היא מתנגדת לשיחרורו בערבות עד למישפטו על החזקת רכוש גנוב. השופט הורה כי אפרתי ישתחרר בערבות של 20 אלף ל"ש, וביום השני הגיעו הכסף, שגייסו חברים באירופה, ואפרתי שוחרר. תוך כמה ימים הסכים בית-הדין למשוך את רכובו, תמורת ערובה נוספת של 25 אלף ל"ש להבטחת חזרתו לאנגליה למישפט, וביום-השבת חזר אפרתי לישראל.

יתר המעורבים בשוד מתחזקים במעצר עד למישפט. חוזה פינקס נמצא עדיין בארץ, אך מתכוונת לחזור לאנגליה ולהתחיל לעבוד. המישטרה איתרה כבר כשני שלישי ממה שנשרד, ונראה כי הסכום של 40 מיליון ל"ש היה מוגזם ביותר.

ישראל פינקס, ושאל אם יש לו קשרים עם יהלומנים, שכן לפינקס יש אפשרות להיכנס לעסקת-תיווך של יהלומים. אפרתי טס ללונדון, עיר שהוא בא אליה אחת לכמה שבועות לרגל עיסקי סינקס לקחו לדירה נאה ברובע המפסטד, ושם הציג לפניו את ביוקי בתור עורך-דין של מישפחה איטלקיה אמידה, הרוצה למכור בשקט חלק מיהלומי-המישפחה.

אפרתי לקח תיאור של האנבים, קיבל אחפציה לכמה ימים, חזר ארצה והחל מחפש קונים. שווי ארבעת היהלומים המלוטשים היה כמיליון וחצי דולר, והוסכם בינו לבין ביוקי כי יקבל עמלה של 7% מהמחיר ששיג תמורת היהלומים. אחד רי כמה ימים הצליח עורך-דין ישראלי למצוא קונה בכלגיה, ונקבעה פגישה בנורס-היהלומים באנטוורפן. אפרתי עם עורך-הדין טסו לכלגיה. מאנגליה הגיעו פינקס וביוקי. למקום הגיע גם הקונה, שהסכים לרכוש את

מוטט את פינקס ואשתו, ומאו התחיל להירדד. הוא הפטיק את עבודתו, הפך לסוכן-מוכר של תכשיטים. כאשר פנו אליו הבלשים בקשר למכונית שנמצאה אצל ביוקי, טען כי היא נגנבה ממנו זמן קצר קודם לכן. אחרי השוד באמצע יולי מצאו בלשי שקוטלנד-יאיר טביעות-אצבעות במקום הישוד, וביניהן גם טביעות של ביוקי. במשך שלושה שבועות לא קישרו בין הטביעה שנמצאה במקום-השוד ובין הטביעה שנמצאה על גבי מכונית-ה"פרארי".

רק ב-11 בספטמבר, בשעה 7.15 בבוקר, גילה אחד הבלשים את הות שתי הטביעות, ומייד הוצב מעקב על ביתו של ישראל פינקס. ביום שבו הוצב המעקב בא סטיב מן לבקר אצל פינקס. מן, יהודי אנגלי, היה אחד ממבצעי השוד. כאשר יצא מביתו של פינקס ונכנס למכוניתו, נעצר. במכוניתו נמצא חלק מן הרכוש שנשרד. מן לא עמד בחקירה, והסכים לשתף